

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 27 april 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Zaak C-559/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 73/239/EEG — Richtlijn 92/49/EEG — Beginsel van één enkele vergunning — Beginsel van toezicht door de lidstaat van herkomst — Artikel 40, lid 6 — Begrip „onregelmatigheden” — Reputatie van de aandeelhouders — Verbod voor een in een lidstaat gevestigde verzekeringsmaatschappij om nieuwe overeenkomsten te sluiten op het grondgebied van een andere lidstaat)

(2017/C 202/05)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Onix Asigurări SA

Verwerende partij: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Dictum

Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn „schadeverzekering”), in het bijzonder artikel 40, lid 6, ervan, moet in die zin worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat de toezichthoudende autoriteiten van een lidstaat in dringende gevallen jegens een onderneming die in het kader van het vrij verrichten van diensten op het grondgebied van deze lidstaat werkzaam is in het verzekeringsbedrijf anders dan de levensverzekeringsbranche, ter bescherming van de belangen van de verzekerden en van de andere personen die in aanmerking komen voor dekking door afgesloten verzekeringen, maatregelen, zoals het verbod om op het grondgebied van deze staat nieuwe verzekeringsovereenkomsten te sluiten, treffen op grond van het discretionaire oordeel dat van meet af aan niet was voldaan, of thans niet meer wordt voldaan, aan een subjectief vereiste voor het verlenen van de vergunning om verzekeringswerkzaamheden te verrichten, zoals het reputatievereiste. Deze richtlijn verzet zich echter niet ertegen dat deze lidstaat in het kader van de uitoefening van de bevoegdheden die hij in dringende gevallen heeft, uitmaakt of bepaalde tekortkomingen of onzekerheden betreffende de goede reputatie van de bestuurders van de betrokken verzekeringsonderneming wijzen op een daadwerkelijk en dreigend gevaar dat onregelmatigheden worden begaan ten nadele van de belangen van de verzekerden of van de andere personen die voor dekking door afgesloten verzekeringen in aanmerking komen, en indien dat het geval is, onmiddellijk passende maatregelen treft, zoals in voorkomend geval, het opleggen van een verbod om op zijn grondgebied nieuwe overeenkomsten te sluiten.

⁽¹⁾ PB C 38 van 1.2.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 27 april 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), rechtsopvolgster van Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Zaak C-620/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Migrerende werknemers — Sociale zekerheid — Toepasselijke wetgeving — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 14, lid 2, onder a) — Verordening (EEG) nr. 574/72 — Artikel 12 bis, punt 1 bis — Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat — Varend personeel — Werknemers die in een andere lidstaat zijn gedetacheerd — Zwitsers filiaal — E 101-verklaring — Bewijskracht]

(2017/C 202/06)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A-Rosa Flussschiff GmbH

Verwerende partijen: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), rechtsoptvolgster van Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Dictum

Artikel 12 bis, punt 1 bis, van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005, moet aldus worden uitgelegd dat een E 101-verklaring die door het orgaan aangewezen door de bevoegde overheid van een lidstaat is afgegeven op grond van artikel 14, lid 2, onder a), van verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005, zowel de socialezekerheidsorganen van de lidstaat waar het werk wordt verricht als de rechterlijke instanties van die lidstaat bindt, zelfs indien zij vaststellen dat de voorwaarden waaronder de betrokken werknemer zijn activiteit uitoefent, kennelijk niet binnen de materiële werkingssfeer van die bepaling van verordening nr. 1408/71 vallen.

(¹) PB C 48 van 08.02.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 27 april 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Perpignan — Frankrijk) — Strafzaak tegen Noria Distribution SARL

(Zaak C-672/15) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2002/46/EG — Onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen — Vitaminen en mineralen die voor de vervaardiging van voedingssupplementen mogen worden gebruikt — Maximumhoeveelheden — Bevoegdheid van de lidstaten — Nationale regeling waarbij die hoeveelheden worden vastgesteld — Wederzijdse erkenning — Geen — Voorwaarden en criteria die in acht moeten worden genomen bij de vaststelling van die hoeveelheden)

(2017/C 202/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Perpignan

Partij in de strafzaak

Noria Distribution SARL

in tegenwoordigheid van: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O. (Que choisir)

Dictum

- 1) De bepalingen van richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen, en die van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie inzake het vrij verkeer van goederen moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling van een lidstaat als die in de hoofdzaak, die niet voorziet in een procedure voor het in die lidstaat op de markt brengen van voedingssupplementen waarvan het gehalte nutriënten de bij die regeling vastgestelde dagelijkse maximumdoses overschrijdt en die in een andere lidstaat rechtmatig zijn vervaardigd of in de handel gebracht.